

799 vestrae bonitatis providentiam^a in pace permanet. Roma vero, quae fraterna discordia
Aug. iniciata^b est^c, insitum^d dissensionis^e venenum hucusque tenere non cessat; vestraeque
venerande dignitatis^f potentiam ad huius pestis^g conpescendam^h perniciemⁱ e dulcibus
Germaniae sedibus festinare compellit¹.

Nos vero lacrimis absentiam et precibus iter vestrum continuis prosequimur; 5
divinam humiliter obsecrantes clementiam, quatenus vos vestrosque^k simul cum omni
prosperitate sanos^l ducat et reducat gaudentes². Vestrae vero pietatis litterae^m,
nullatenus consentio, ut obliviscantur mei. Sed saepius veniantⁿ in spiritu con-
solationis, ut osculentur^o, iterum iterumque relegantur et in cordis thesauro^p perpetua
dulcedine conserventur. 10

Tempora concedat Christus felicia regni^q
Huius et^r aeterni^s, David amate, tibi^t.

179.

*Alcvinus Arnoni archiepiscopo Salisburgensi respondet se libenter ad Leonem III
papam accessurum eique ab epistolis futurum fuisse, si et per valetudinem suam licuisset
et Carolus rex sese vocavisset. Crimina in papam collata eidem abiuranda esse negat. 15
Hortatur, ut papae causam defendat. 799 Aug.*

Codd. S 1 fol. 149—151' (S 1* fol. 61'—63'), D fol. 240'—242^a.

Edd. F 92a, J 120. — Migne col. 324.

DOMINO BEATISSIMO ET MERITO PERPETUAE CARITATIS ALIS AMPLECTANDO AQUILAE
EPISCOPO³ HUMILIS LEVITA ALCHVINUS SALUTEM. 20

Dulcissima litterarum vestrarum lectione et suavissima prosperitatis vestrae
legatione laetificatus, quasi inter febrium ardores refrigerium quoddam mihi advenisset;
et canicularibus decoctus flammis⁴, rore salutationis vestrae refocilatus, totus in spe
roboratus, adsurgebam; audiens quod semper optavi^b, legens in litteris quod semper
desideravi: apostolicae auctoritatis⁵ salutem, et constantiam relegionis sanctae in eo, 25
quem confessorem Christi nominare et venerari^c omnibus Christi ecclesiis aequum
arbitror.

Cuius⁶ praesentiam super omnes alios huius vitae viros desiderarem, si mei cor-
pusculi validudo⁷ me sineret perficere, quod maxima animi cupiditate diu desiderabam;

a) prudentiam K 1. b) initiata L. c) in civitatem K 1. d) inistum K 2. e) dissensionis L. 30
f) pietatis K 1. g) partis K 1, A 1*; portis K 2. h) cognoscendam K 2, A 1*. i) perniciam K 2.
k) quae L. l) sanus T, K 2. m) litteras K 1, A 1*. n) venient K 2. o) osculentuntur om.
iterum L. p) thesaurum K 1; taesaurum K 2. q) regno P. r) om. P; ad L. s) aeternae L;
vitae K. t) amet ibi P; in K et A 1* secuntur versus qui leguntur supra p. 293.

179. a) Leguntur in cod. S 1* epp. 120. 127. 148, in codd. S 1 et D epp. 120. 127 sic coniunctae, 35
ut una epistola esse videantur. Atque ita etiam Frobenius omnes tres tamquam unam epistolam, numero 92
signatam, proposuit. Quas disiunxit J. b) obtavi D. c) venerare S 1, D.

1) Ex verbis his et ex loco superiore (ubi interrogat Alcvinus, quando discipuli sui, Romam ire
iussi, Carolo occurrere debeant) comperimus Carolum etiam exeunte m. Iulio vel ineunte m. Augusto
a. 799. Romam (cum papa) proficiscendi voluntatem habuisse. Cf. ep. 177 supra p. 293 n. 2, Versus ad 40
Carol. imp. v. 33 (Poet. Carol. I, 258): Quae modo disrupto plangit sua viscera foetu | Per te sanentur
saucia membra cito, | Ut pater et populus concordi pace regantur, | Ut mens una fiat, quos habet
una fides. 2) Vers. ad Carol. imp. 77 (ib. 259): Prospere qui semper te rex, deducat euntem | Et
redeuntis iter protegat atque regat. 3) tunc iam erat archiepiscopus. 4) itaque aestate flagran-
tissima scripta haec epistola est. Cf. supra p. 295: quem fervor mensis Augusti desidem — efficit. 45
5) Leonis III papae. 6) Leonis papae apud Carolum regem Paderbornae commorantis. J. Utrum
Paderbornam an Romam in animo habeat, dubitari potest. 7) Cf. supra ep. 159 p. 258: Frequens
vero infirmitas corpusculi mei.